

Kortrijk, rechtbank 6de Kamer, 29 juni 2010, VAN BELLE Jean Marc + VAN BELLE Floris

Bij binnenkomen om 8h35 loeiharde tv met manipulatieprogramma over bemiddeling en zo, we zaten tussen talloze mensen (veel vreemdelingen) die 2 X kwamen tekenen 'ik wil scheiden' en ons dossier werd door aanwezigheid van Floris duidelijk verschoven na veel geroddel naar helemaal achteraan (11 h, we waren daar al van 9 h en stonden nochtans vooraan op de rol die ik nazag). Met die TV was het duidelijk de bedoeling dat het niet meer was zoals in 2005-2006 waar de zittingen publiek zijn, maar dat het nu allemaal achteraan in een klein kamertje verloopt (waar zijn de open deuren van het gerecht naar toe?). Dit vermoeden wordt bevestigd door vraag om gsm's af te zetten. Blijkbaar dwaalt men tussen de grenzen van privacy en het publiek maatschappelijk gegeven van een huwelijk waarin men met grootste feesten en een mis in een zo groot mogelijke kerk eigenlijk verklaart een toonbeeld te zijn voor de maatschappij, behalve als men eruit wil stappen en alles dan stilletjes en privé moet verlopen achter gesloten deuren en met wering van de liefdevolle producten van dat huwelijk erbij (dat liefdevolle ontkent men dan zelfs meestal met terugwerkende kracht).

Dus iets voor 11h:

- Floris mag niet mee. Ik kan niet in zijn ogen zien hoe dat voelt noch denkt, maar dat is mijn probleem ook niet meer nu hij straks meerderjarig wordt.
- In kleine voorkamertje hoest meester Maaïke Txxxxx, deurbewaarder (die rol controleert en namen afroept) en Veerle zijn medelijdend en het gaat over 'ziek zijn' en een warme koffie drinken, ik moet lachen omdat ik niet eens in orde ben met de ziekteverzekering en dat dus nogal trutachtig vind maar wijselijk mijn mond houd
- We komen binnen en zetten ons aan tafel. Vier vrouwen en ik als enig man.
- Discussie start met de vraag of de rechter niet reeds betrokken is geweest in een ander dossier, na wat gebabbel verduidelijkt naar 'kortgedingdossier'. Ze mag immers wel als rechter betrokken zijn, maar niet als openbaar ministerie (wat leer ik weer snel bij). Ik antwoord dat ze mogen notuleren dat ik zelfs in dat geval daar geen probleem van maak en geen verzet zal plegen of een procedurefout zal inroepen, als ze maar de feiten bekijken en er geen emotioneel iets van maken. Ik toon de bundel met het tussenvonnissen ten gronde en mijn vraag tot voeging met het andere rolnummer 04/2103/A omdat je niet en tegelijk zelf op oud art. 229 en 231 BW dagvaardden en nu plots op oud art. 230 maar met gebruik van de nieuwe wetgeving (blijkbaar heeft niemand anders dit liggen en werd dit verzwegen). Bij de stukken krijgen de rechter en advocate Maaïke Txxxx plots hun geheugen terug en verwijzen naar het vakantiekortgeding. De rechter vraagt naar het originele of het gewijzigde kortgeding en of Mr. Maaïke Txxx dit heeft, maar die antwoordt: 'Nee'. Ik haal de originele kortgedingbeschikking uit en verwijs naar het feit dat dit ook in mijn stukken zit en dat het gewijzigde er niet bij zit omdat dit pas in najaar 2011 voorkomt en geef het haar en ik zie vooral dat ze leest wie er onderaan tekende als magistraat... In haar plaats zou ik dat ook gedaan hebben omdat ik de roddelkanalen bij veel vrije beroepers intussen ook wel wat in beeld kan brengen.

- De rechter bekijkt dan of de attesten van woonst van Veerle en de kinderen in orde zijn, en vraagt dan aan mij of ik akkoord ga met de datum 24/11/2004 als wijziging domicilie. Ik vermeld dat zij de woonst inderdaad verliet en alles meenam op 11/11/2004 met deurwaarders-PV bevestigd, maar dat ze pas later haar domicilie bij haar moeder liet plaatsen. Even is er vraag naar haar domicilie, Maaïke bevestigt dat ze pas in 2010 haar domicilie van bij haar moeder liet wegnemen.
- Vervolgens wordt een vraag nogal zeer raar gesteld waardoor ik bijna 'prijst' had: De rechter vraagt of ik er problemen mee heb dat zij de echtscheiding wil op basis van ontwrichting (oud artikel 230 BW feitelijke scheiding van 5 jaren toen we trouwden, werd dan verzacht naar 2 jaar, met nieuwe wetten is dat nu al vanaf 6 maanden mogelijk en wordt het huwelijk in zekere zin afgeschaft, maar de schuldvraag NIET in tegenstelling tot alle manipulaties door advocaten als Txxxx die zelf hun eerste vrouw bedrogen en in zijn eigenste autobiografische boek 'Kom op mijn schoot' daarvoor nog eens de schuld op haar steekt omdat ze 'niet goed genoeg was in bed en geen pornofilms wou bekijken' - leuk detail, toen ik dit op internet zette, eiste hij meteen een dwangsom van meer dan 20.000 EUR die hij graag gerealiseerd wil zien in de loop van de verkoop van ons gezamenlijk onroerend goed, ik denk dat hij een paar verrassingen nog over het hoofd ziet en het feit dat de waarheid zich niet laat dwingen bij meestal nogal ongevoelige ouderwets-mannelijke personen als ik). Ik zeg dat er een dossier loopt op grove fouten en dat ik al bij aanvang bij het kortgeding stelde dat dit de normale wijze was waarop mijn echtgenote eenzijdig moest scheiden. Plots zie ik dat ze het akkoord willen noteren maar valt mijn frank (gene euro) en ik vermeld: 'maar ik ben wel christelijke genoeg om te weigeren te zeggen <ik wil scheiden>' zodat ik wil genotuleerd zien in de procedure dat de ontwrichting enkel en alleen ten aanzien van mijn echtgenote gebeurt en mij geen betichting tot wil tot echtscheiding treft.
- De griffier corrigeert en de rechter licht toe dat dat geen probleem vormt, dat het dan ambsthalf zal gebeuren, en ik zeg dat ik daar geen probleem mee heb en dat de normale werkwijze vindt en dat ik zelfs van de vereffening en de verdeling al alles had uitgerekend bij het initiële kortgeding en dat uitgebreide stuk dan ook hernomen wil zien.
- Ik vraag intussen a Mr. Txxxxx hoe het zit met haar getuigenverhoor, en zij antwoordt koelbloedig dat het dan niet meer nodig is op die manier, waarop ik meteen repliceer: "Oh ja, en dan gaat u het gerechtsarrest van Gent belachelijk maken waarin u zei dat u dat per se wou? Nu wil IK echter dat getuigenverhoor en dat het gerecht duidelijkheid schept."
- Ik word natuurlijk meteen en mijns inziens ook terecht onderbroken met te zeggen dat deze procedure nu wel probleemloos nu kan gestart worden om alles af te werken. Ik geef nogmaals mijn besluiten, waarvan ik één exemplaar reeds aan Maaïke bezorgde en een aan de rechter, maar... de stukken worden ononvankelijk beschouwd en mij teruggegeven (Maaïke geeft haar papieren niet terug, hoeft ook niet).
- Er wordt gevraagd of er een keuze is van notaris aan Maaïke Txxxxx (niet aan mij, maar ik reageer opzettelijk niet omdat ik vanuit mijn huidige psychologische studies qua kudgedrag en vooringenomenheid graag ook analyseer bij niet-arbeiders tegenwoordig, bizar dat ik de eerste lijk te zijn hierin, maar ook qua websites was ik de pionier van België), en pas daarna vraag ik de aanstelling van zowel een notaris door het gerecht. Meteen stel ik ook de gerichte vraag in welke fase ik een expert of deskundige mag vragen aan te stellen, want dat ook de software van Txxxxx zelf een probleem heeft met het feit dat het onroerend goed voor 75% in beroepskosten werd gebracht en dus ook belastbaar is in die zin. Ze vermelden dat de rechtbank of de notaris dit beslist als dit

nodig blijkt in de procedure [in stilte denk ik meteen: interessant, nu kan ik ook zoals bij mijn derdenexpertises en samenwerking met o.a. de supermeester Hubert Dufait in Brugge, kijken wat het intellectueel of rekenniveau hierin is van notarissen maar natuurlijk zeg ik niet meer alles wat ik denk als ik als enige man tussen vier vrouwen zit, zeker nu ik beseft dat ze zelfs de oude artikelnr. 229, 230, 231 B.W. niet lijken te kennen en dat dat tot de kernhuwelijksartikelen burgerlijk wetboek behoort]

- Er wordt nog iets besproken, maar mijn geheugen laat me hier op dit moment even in de steek, omdat ik als enige mijn stukken op dat moment terug moet nemen van de rechter en ik niet weet hoe ik zowel emotioneel als rationeel daar moet mee omgaan en de griffier roept nog stilletjes na "maar nu is toch het einde van de lange donkere tunnel in zicht" waarbij ik toch repliceer dat het geen donkere tunnel is, maar een lichtgevende.

Bijvoeging naderhand:

- >> Ik herinner het mij weer, want het is WEL belangrijk: Ik zeg tegen Maaïke Txxxx dat ze van meetafaan had moeten dagvaarden op deze manier en dat ze dan professioneel in orde ging geweest zijn. Ze grimlacht en zegt '*nee, dat kon ik toen nog niet*' (let op het leuke gebruik van 'ik' in deze context, advocate > ad vocem?). Dit was het gedroomde antwoord voor mij en een bekentenis van formaat: Maaïke Txxxxx bekent hier ondubbelzinnig aan mij dat mijn echtgenote geen twee jaar geduld had om van mij weg te willen gaan. (zie motopassage extra onderaan), ontkent dat zij na mijn verzoekschrift tot verzoening van 12/11/2004 opzettelijk een dagvaarding op grove fout die procedure wou laten inhalen door eentje van 16/11/2004 omdat advocaten blijkbaar niet zo snel werken als deze kleine boekhouder-informaticus. En bekent dat ze nu van die procedure af wil, omdat ze gewoon niet wil toegeven aan haar cliënte, mijn echtgenote tot op vandaag de dag waarvan ik nog steeds de (onmogelijk symbolisch tegelijk vierkant + ronde) trouwring draag, foutief geadviseerd had. Van een schoonheidsoperatie van een lelijke advocate gesproken... Ik heb trouwens tijdens de zitting ook opgehaald dat het laatste juridische nog niet is uitgesproken over het feit dat door het wegvallen van de zaak ten gronde eigenlijk de vrederechter terug bevoegd kan worden in rolnummer 04A675 met vrederechter Lieven LAMBRECHT en hoofdgriffier Luc VANALME en ze wellicht zich hier beter vragen bij stelt dan te piekeren over of zij niet reeds als OM voorkwam! De regeltjes van het recht zijn dan immers wel immens, de logica, is volgens mij almaar duidelijker in deze (toen ik bewust solliciteerde voor handelsrechter in Brugge in 2005 en na een positief moraliteitsonderzoek, kwam ik tot de ontdekking dat alle sollicitanten daar zelfs niet wisten wanneer bijv. een vrederechter NIET bevoegd was en maakte daarover mijn kritiek over aan de voorzitter van Brugge, die daar echter duidelijk niet gelukkig mee was en dat als kritiek op de sollicitatieprocedure beschouwde terwijl ik nu bedenkingen heb bij minstens één van die benoemde handelsrechters omdat het een 'boekhouder fin de carrière' betreft die dat als financiële uitloophase ziet en dat ook toegeeft in de opleidingen boekhouder-accountants).

Persoonlijk commentaar achteraf (te nemen, misschien motopassage, en vooral, de rest, te laten):

Ik kom buiten en ga met Floris dan snel naar zijn werk, vervolgens naar Antwerpen, dan nog even naar Leuven en dan terug ophalen van zijn werk (gelukkig met de oude BMW-moto, zeer veel files rond Brussel weer) en dan verneem ik nog bij gemiste oproepen dat Floris er door is bij Don Bosco waardoor het meteen allemaal reden tot feest is... op de vaststelling na dat het financiële drama van een onhoudbare 61.000 EUR achterstal bij Davo en onterechte dwangsommen om te publiceren wat die advocaat verkeerd deed... door het gerecht hier opnieuw gecamoufleerd wordt en enkel een publicatie op wereldwijze schaal voldoende tegengewicht in de schaal zal kunnen leggen.

Maar ongeduld en uithouding in dosering versus hun tegenpolen geduld en kracht, zijn dan misschien toch mijn beste kwaliteiten, zoals de psychologen na onderzoek mij onrechtstreeks leken te laten ontdekken?

In elk geval, er volgt nog veel leerzaams, maar ik begin al te zien waar het kan mislopen en reageer nu METEEN als het misloopt. Moet nog de stukken neerleggen ter griffie in de zaak... ten gronde omdat het in dit rolnummer geweigerd werd!

Motopassage extra:

Terwijl ik op de moto verder nadenk over het gebeurde en vooral over het als man toch rare gevoel dat je tussen vier vrouwen zit en niet eens geïntimideerd wordt door enig vrouwelijk schoon omdat dit voor mij een klassieke gevarenzone betekent als man (is dierlijk vanzelfsprekend, niet rationeel hoor want komt bij alle diersoorten en ook bij mijn hond en parkietje voor) denk ik erover dat niemand van die verstandige wetsvrouwen weet dat Napoleon een geniaal eenvoudig gerecht had: Een termijn van toen minstens vijf jaar inbouwen voor een normale periode binnen het huwelijk omdat iedere vrouw of man een depressie of emotionele tegenslag kan krijgen en het huwelijk als intellectueel bastion bescherming verdient. Vandaag is het een wegwerpproduct geworden, waarbij brave mannen het onderspit delven van agressieve vrouwen. En waarom agressieve vrouwen: Zeg een vrouw hoe ze veel EUR kunnen verdienen zonder er veel voor te moeten voor doen, en kijk of je agressiviteit ziet bovenkomen. Idem voor de meeste mannen. Maar niet met alle mannen (en wellicht ook niet met alle vrouwen). Maar magistraten kennen nu wel de kleine letters (zoals uitgebreid vragen of ze niet gewraakt kan worden) maar niet de grote lijnen (het huwelijk als basispilaar van een complete samenleving). Maar men schiet dolgraag op de pianist. Deze pianist heeft daar trouwens geen probleem mee, integendeel. Zo leert hij ook bij, en daar draait het mij al vijf jaren om: informatie leren, verwerken en herverspreiden. Eigenlijk is dat wellicht mijn oorspronkelijke priesterroeping en verklaart het mijn publieke leven...

Voor waar en echt verklaard en nog aan te passen op onjuistheid door de rechter en griffier in kwestie (ik geef als wetenschapper toe dat ik me bewust ben van onjuiste registratie door onze zintuigen, en zelfs de Axen-roos is op dat vlak in de psychologie serieus fout, omdat het de vooringenomenheid vanuit onze jeugdervaringen en getraindheid niet in rekening neemt waardoor we zelfs selectief waarnemen).

rebels Van Belletje uit Bellegoed Bellegem, op een zeer warme motozomerdag 29 juni 2010